

[Udenrigsministeren.]

Lad mig nævne tre typiske eksempler: Potsdamaftalerne. Enhver ved, at når de ikke har kunnet føres ud i livet efter deres ordlyd, er det, fordi der hertil krævedes et samarbøjde, som desværre ikke har kunnet etableres, skønt god vilje hertil ikke har manglet hos vestmagterne.

Eller for at tage et andet eksempel: Grønlandstraktaten af 1941. Herom må det være nok at sige, at en første betingelse for, at der foreligger en traktatkrænkelse, må dog være, at en af parterne, d. v. s. dens ansvarlige regering, anser traktatens bestemmelser for misligholdt. Noget sådant foreligger som bekendt ikke.

Når det ærede medlem tilsidst svinger sig op til at kalde De Forenede Staters støtte til Sydkorea, da det uden varsel blev overfaldet af Nordkorea, for traktatbrud og bebrejder USA, at det ikke først forsøgte mægling, er det så åbenlyst en fordrejelse af kendsgerningerne, at det ikke er nødvendigt at opholde sig yderligere ved dette emne. De Forenede Stater har ved sin indgriben i konflikten i Korea så langt fra begået noget ulovligt, men tværtimod ydet et særdeles værdifuldt bidrag til opretholdelsen af den internationale fred og sikkerhed.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville endvidere vide, at jeg skulle have afgivet et positivt løfte om at sende danske tropper til Korea, hvis våbenstilstandsforhandlingerne skulle bryde sammen. Til denne bemærkning fra det ærede medlem kan jeg blot sige, at jeg intet sådant løfte har givet. Det, jeg har sagt, er, at vi ville overveje spørgsmålet positivt, idet vi erkender Danmarks forpligtelser som medlem af De Forenede Nationer.

Det er altid vanskeligt at diskutere med de kommunistiske talsmænd og den kommunistiske presse, fordi de jo bruger alle midler, slynger påstande ud, som de må vide er urigtige, og fastholder dem selv overfor klare dementier. Men det er nødvendigt at gøre det for sandhedens og for ærlighedens skyld.

Det er klart, at jeg ikke på nogen måde har bundet den danske regering til at sende tropper til Korea, men kun har sagt det, som regeringen hele tiden har erklæret, nemlig at dens overvejelser i anledning af generalsekretærens anmodning om tropper til Korea var baseret på en positiv indstilling; jeg har hverken officielt eller officielt lovet at stille tropper til rådighed.

Er det så klart og tydeligt nok? Vil der blive taget hensyn til det i „Land og Folk“'s skrivelser, som næsten daglig udsætter landets udenrigsminister for fuldstændig urig-

tige beskyldninger og forvanskninger af udtalelser, der er fremsat, og agitation på en måde, som i virkeligheden er fuldstændig utrolig — og gør det i ly af, at vi her i landet har demokrati, der giver ytringsfrihed selv for dem, der vil misbruge den.

En enkelt af det ærede medlems bemærkninger i denne forbindelse påkaldte iøvrigt særlig min opmærksomhed. Det ærede medlem sagde, at hvadenten man fra dansk side sendte frivillige eller ikke-frivillige tropper, så ville det dog være danske tropper. Det giver mig anledning til at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at man fra kommunistisk side ofte har bestridt, at Pekingregeringen er indblandet i konflikten i Korea under henvisning til, at de kinesiske styrker der kun er frivillige. Men det ærede medlem mener altså, at når frivillige kinesiske styrker deltager i kampen, så er Kina ikke engageret, men når frivillige danske styrker deltager, er Danmark naturligvis engageret i kampen.

Blandt det ærede medlem hr. Aksel Larsens mange mærkelige betragtninger var også hans omtale af vor henvendelse til den amerikanske regering. Når regeringen overfor De Forenede Staters regering har gjort gældende, at det var offentliggørelsen af en embedsmands kritik af vore forsvarsbestræbelser og hans opfordring til at lægge tryk på den danske regering, som vi her misbilligede, drog det ærede medlem deraf den forbavsende slutning, at regeringen ikke havde noget imod, at der bliver lagt pres på os, når det blot ikke kommer offentligt frem.

I en, jeg må desværre indrømme ganske vittig tegning af Bidstrup i dag i „Land og Folk“ understreges dette yderligere, og derigennem skabes der altså — jeg tager det pany som et eksempel på en fuldstændig forvanskning af kendsgerningerne — en urigtig opfattelse i det danske folk.

Skønt jeg betvivler, at det ærede medlem er så naiv, som han har givet sig udseende af — meget kan man sige om det ærede medlem, men at han skulle være naiv, har jeg aldrig troet —, skal jeg gerne forklare ham, at når vi lægger vægt på offentliggørelsen, så er det, fordi vi selvsagt ikke har nogen ret til at blande os i, hvilke råd en embedsmand internt giver den amerikanske regering, eller hvilken bedømmelse han anlægger af forholdene i Danmark. Hvis han mener, at vi forsømmer vore pligter, og at den amerikanske regering bør lægge pres på os, har han lov at mene det og lov at gøre det gældende overfor vedkommende amerikanske instanser, ligesom vi her i landet naturligvis har lov til at mene og gøre gæl-